

Derde Zomeravondwandeling met IVN Gulp & Geul (dinsdag 19 juli 2005).

Weer een heerlijke, rustige en vooral niet al te warme zomeravondwandeling maar deze werd gekenmerkt door een bijzonder soort humor die tientallen keren die avond

leidde tot enorme lachbuien. Een mogelijke oorzaak zou het goede humeur kunnen zijn van de 13 wandelaars of de erfenis die enkelen dit jaar hun deel werd. De inbreng van Hub uit Ingber laten we even buiten beschouwing hoewel het juist hij was, die deze avondwandeling van het vrolijke en gezellige accent voorzag. Het inmiddels bekende muurtje mocht weer van nabij kennis maken met een enorme variatie aan achterwerken. De voorkant viel in elk geval reuze mee !

Tjonge, vanavond was het weer echt genieten en waarschijnlijk lag elke deelnemer nog met een brede glimlach in zijn of haar bed voordat de geest andere sferen bezocht. Pas nadat de klok onder de uivormige kerktoeren zeven keer over het Geuldal galmt, begint de gids met zijn inleidend woordje en negeren we al zijn opmerkingen vooraf aan het adres van onze deelnemers. Dat onze Ingberiaan op dat moment nog steeds in de (wilde) kersenvormen graaide, laten we even buiten beschouwing. Een korte persoonlijke test had bewezen dat de vruchten, weliswaar klein, bijzonder smakelijk waren. Helaas waren de onderste takken reeds verkend en dus leeg en moest enige gymnastiek de begeerde vruchten naderbij brengen.

Hub wordt spoedig achtervolgd door de 2 honden en de deelnemers. Via het grandioze centrum van Wijlre belanden we bij de Molensteeg nadat een fraaie oorspronkelijke boerderij (Wielderhof) uitgebreid is bewonderd. Een prachtige bontbladige Hulst siert de ingang naast de poort. Veel aandacht is er voor de gebruikte bouwmaterialen, zowel links als rechts en de mergelsteen blijft een boeiend onderwerp voor onze gasten.

Hierna zijn we vrij snel bij de bekende watermolen van Wijlre en we bewonderen de vele muurvarens in de voegen van de muur. Het pad laat ons de molentak en de Geul oversteken. Via het weiland volgen we een hele poos de Geul welke soms heel dicht bij komt. Een paadje leidt ons stroomafwaarts langs het water en we krijgen een fraai beeld van de krachten van deze stroom. Aan idyllische plekjes is er geen enkel gebrek en menigeen geniet of ligt bijna onzichtbaar te genieten langs de oever. Wat een rust en ruimte! Je zou zo maar jaloers zijn op die koeien die elke dag in deze omgeving rond wandelen.

We vervolgen de route en enkelen onderzoeken De Gele Anemoon, een zeer verzorgde en rustig gelegen camping (onderdeel uit makend van Nivon, een vereniging van Natuurvrienden die o.a. diverse kampeer- en logeeraccommodaties

beheert maar ook betrokken is bij het beheer van diverse wandelpaden, bijv. het bekende Pieterpad).

We kiezen nabij de camping links voor een stevige klim om uiteindelijk op het plateau te belanden waar fietsers via een andere route net de Keutenberg hebben bedwongen en dus willen genieten van het fraaie uitzicht, aao natuurlijk ook even willen uit puffen. Tijdens deze klim is er uiteraard aandacht voor al die kleine natuurlijke

wondertjes. Dolblij zijn we als onze deelnemers opeens zelf wissels ontdekken, diverse plantjes herkennen en een stukje achtergrond begrijpen. Men heeft dan een beetje anders leren denken en kijken en zo groeit de bewondering en het respect voor het leven om ons heen.

Als vanuit Wijlre de wandeling klimt, volgt er ook een daling om weer bij het vertrekpunt te arriveren. Na een stukje plateau gaat het bij een monumentale boerderij weer links naar beneden. Onderweg weer voldoende aanknopingspunten voor de gids om diverse zaken nader te verklaren. De hoge, zonnige bermen bieden uitstekende mogelijkheden voor warmteminnende planten welke graag bij voorkeur een kalkrijke bodem op zoeken. Een aanplant met druivenstruiken maakt, net als de zgn. wilde planten, gebruik van de optimale mogelijkheden van warmte, ligging, zonlicht en de bodemsamenstelling.

Bergafwaarts lopend klinkt herhaaldelijk gelach. Blijkbaar is dalen grappiger dan klimmen. We naderen het bekende Stokhem waar een bordje

uitdrukkelijk waarschuwt voor lingerie. Via de visvijver en de molen zijn we weer spoedig terug bij het station. Het is even na 21.30 uur dus ietsjes te vroeg om naar huis te gaan. Wilde ideeën borrelen even op. Zo lijkt kamperen bij de boerin een gat in de markt maar gelukkig zegeviert het verstand. Te voet, per fiets of in een auto gaat het huiswaarts.